

ΜΟΝΙΜΟ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟ ΛΑΡΝΑΚΑΣ

ΣΥΝΘΕΣΗ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟΥ: Ν. Γερολέμου, Π.Ε.Δ.

Στ. Τσιβιτανίδου-Κίζη, Α.Ε.Δ.

Τ. Νικολάου, Ε.Δ.

Αρ. Υπόθεσης: 1228/21

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

v.

ΑΝΔΡΕΑ ΒΟΥΡΚΑ

Κατηγορούμενου

Ημερομηνία: 11 Μαρτίου 2021

Εμφανίσεις:

Για Κατηγορούσα Αρχή: κ. Π. Βαρνάβα.

Για Κατηγορούμενο: κ. Γ. Εφφέ για κ. Γ. Πολυχρόνη.

Κατηγορούμενος: παρών.

ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗ
(EX TEMPORE)

Ο κατηγορούμενος αντιμετωπίζει 7 κατηγορίες.

Η πρώτη κατηγορία αφορά την κατοχή πυροβόλου όπλου κατηγορίας Α κατά παράβαση των άρθρων 2, 4(1), 3 και 51 του Περί Πυροβόλων και μη Πυροβόλων Οπλων Νόμου 113(I)/2004, ήτοι μεταξύ των ημερομηνιών 11.6.19 και 29.1.2021, συμπεριλαμβανομένων, στη Λάρνακα παράνομα κατείχε πυροβόλο όπλο κατηγορίας Α δηλαδή ένα αυτόματο τυφέκιο τύπου VZ58 το οποίο ήταν σε λειτουργήσιμη κατάσταση χωρίς άδεια κατοχής.

Η δεύτερη κατηγορία αφορά κατοχή πυρομαχικών κατηγορίας Α κατά παράβαση των άρθρων 2, 4(1), 6 και 51 του ιδίου ως άνω νόμου, ήτοι κατά τον ίδιο τόπο και χρόνο που αναφέρεται στην πρώτη κατηγορία, παράνομα κατείχε πυρομαχικά κατηγορίας Α, δηλαδή 25 φυσίγγια αυτόματου όπλου διαμετρήματος 7, 62 επί 39 χιλιοστά.

Η τρίτη κατηγορία αφορά κατοχή εκρηκτικών υλών χωρίς άδεια, κατά παράβαση των άρθρων 4 (1) (ε), 4 (4) (δ) και 4 (5) (α) (β) του περί Εκρηκτικών Υλών Νόμου Κεφ. 54, ήτοι μεταξύ των ημερομηνιών 11.6.19 ως 30.1.21, συμπεριλαμβανομένων, στην Λάρνακα, παράνομα κατείχε εκρηκτικές ύλες, δηλαδή ποσότητα εκρηκτικής ύλης υψηλής ισχύος SEMTEX-H βάρους 980 γραμμαρίων χωρίς την άδεια του επιθεωρητή εκρηκτικών υλών.

Η τέταρτη κατηγορία αφορά κατοχή εκρηκτικών υλών χωρίς άδεια κατά παράβαση των ιδίων άρθρων του ιδίου νόμου, ήτοι κατά τον ίδιο τόπο και χρόνο που αναφέρεται στην τρίτη κατηγορία, παράνομα κατείχε εκρηκτικές ύλες, δηλαδή 2 αυτοσχέδιες κατασκευές με εκρηκτική ύλη χαμηλής ισχύος χωρίς την άδεια του επιθεωρητή εκρηκτικών υλών.

Η πέμπτη κατηγορία αφορά κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Β κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 6 (1) (2) και 30 και Μέρους II του πρώτου πίνακα και του τρίτου πίνακα του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου 29/77 ως τροποποιήθηκε, ήτοι κατά τον ίδιο τόπο και χρόνο που αναφέρεται στην τρίτη κατηγορία είχε στην κατοχή του ελεγχόμενο φάρμακο τάξεως Β, δηλαδή 3,13 κιλά φυτικής ύλης κάνναβης χωρίς άδεια από τον Υπουργό Υγείας.

Η έκτη κατηγορία αφορά κατοχή κατά τον ίδιο, ως άνω, τόπο και χρόνο του αναφερθέντος ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Β με σκοπό την προμήθεια σε άλλα πρόσωπα.

Η έβδομη κατηγορία αφορά άρνηση λήψης δειγμάτων γραφής κατά

παράβαση των άρθρων 2, 25 (1)(α) 25 (3) του περί Αστυνομίας Νόμου 73(I)/2004, ήτοι στις 14.2.2021 στον Αστυνομικό Σταθμό Λακατάμειας ενώ τελούσε υπό νόμιμη κράτηση αρνήθηκε να δώσει δείγμα γραφής.

Αφού η υπόθεση ορίστηκε για απάντηση η Κατηγορούσα Αρχή ζήτησε την κράτηση του κατηγορουμένου μέχρι την συγκεκριμένη ημερομηνία.

Το αίτημα αυτό ο συνήγορος της Κατηγορούσας Αρχής το βάσισε στον Κίνδυνο φυγοδικίας αναφέροντας τους 3 παράγοντες που λαμβάνονται υπόψη, δηλαδή τη σοβαρότητα του αδικήματος, την πιθανότητα καταδίκης και το ύψος της ποινής που δυνατό να επιβληθεί. Αναφέρθηκε δε σε σχετική νομολογία για να υποστηρίξει το αίτημα του.

Προς αιτιολόγηση τούτου του αιτήματος κατέθεσε ως Έγγραφο Α, δέσμη εγγράφων αποτελούμενη από καταθέσεις αστυνομικών και άλλων προσώπων καθώς και έκθεση από το Ινστιτούτο Νευρολογίας και Γενετικής Κύπρου, όπως και έκθεση από το Γενικό Χημείο του κράτους, καθώς επίσης και έκθεση εμπειρογνώμονα του Κλάδου Πυροτεχνουργών. Ακόμη, κατατέθηκε ως Έγγραφο Β η εισηγητική έκθεση για ηλεκτρονική παρακολούθηση καταδίκων, για να υποστηρίξει τη θέση την οποία προώθησε ότι δεν παρέχεται η εξουσία στο Δικαστήριο να επιβάλει όρο για κατ' οίκον περιορισμό του κατηγορουμένου με ηλεκτρονική επιτήρηση του, καθότι τούτο αφορά τους κατάδικους και όχι υπόδικους, ενώ άλλωστε στο άρθρο 48 του περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου Κεφ. 155 δεν προβλέπεται τέτοιος όρος.

Σε ό,τι αφορά τη σοβαρότητα των αδικημάτων αναφέρθηκε στις προβλεπόμενες ποινές για τα αδικήματα των κατηγοριών 1-6, ενώ όσον αφορά την πιθανότητα καταδίκης για τα αδικήματα των κατηγοριών 1 και 2, σημείωσε την ανεύρεση γενετικού υλικού του κατηγορουμένου στην εσωτερική πλευρά των διάφανων μεμβρανών που εφάπτονταν της φυσιγγιοθήκης που ήταν μαζί με το πυροβόλο όπλο, παραπέμποντας το Δικαστήριο στη συγκεκριμένη μαρτυρία που σχετίζεται με αυτό το στοιχείο.

Σε ότι αφορά τα αδικήματα των κατηγοριών 3, 4, 5 και 6 επεσήμανε ότι ο κατηγορούμενος στην κατάθεση του αρνήθηκε ότι μετέβηκε στο χωράφι όπου βρέθηκαν οι εκρηκτικές ύλες και οι ναρκωτικές ουσίες, σε αντίθεση με ό,τι είπε άλλο πρόσωπο, από το οποίο λήφθηκε κατάθεση, ήτοι ο Κάπτου. Επίσης στο ίδιο χωράφι μέσα σε ξύλινο κιβώτιο βρέθηκε μια ζυγαριά χρώματος άσπρου με ίχνη κάνναβης επί της οποίας βρέθηκε γενετικό υλικό του κατηγορουμένου. Επίσης γενετικό υλικό του κατηγορουμένου βρέθηκε σε διαφανές πλαστικό σακούλι που περιείχε πακέτο τσιγάρων μάρκας senior service και σε ένα χάρτινο κουτί με την επιγραφή smoking το οποίο βρέθηκε με τα ναρκωτικά, θαμμένο στο χωράφι.

Από την άλλη, ο συνήγορος του κατηγορουμένου αφού εξέθεσε τις προσωπικές και οικογενειακές συνθήκες του κατηγορουμένου, οι οποίες είναι τέτοιες που δημιουργούν και καθορίζουν ισχυρούς δεσμούς με την Κυπριακή Δημοκρατία και στη συγκατάθεση του για έρευνα τόσο στο όχημα του όσο και στην κατοικία του, όπως και ότι αφού συνελήφθηκε στις 9.2.21 και στη συνέχεια, στις 18.2.21, αφέθηκε ελεύθερος με όρους, μεταξύ των οποίων και ο κατ' οίκον περιορισμός του επί 24ώρου βάσεως με ηλεκτρονική επιτήρηση, δεν παραβίασε αυτό, παρά μόνο με άδεια εμφανίστηκε τόσο στις 8.3.21 στο Εφετείο όσο και σήμερα ενώπιον του παρόντος δικαστηρίου, υποδεικνύοντας ότι αποτελούν δείγμα ότι ο κατηγορούμενος δεν έχει διάθεση να μην εμφανιστεί στο Δικαστήριο κατά την ημερομηνία που έχει οριστεί η υπόθεση για απάντηση στις κατηγορίες, εισηγήθηκε ότι θα πρέπει να αφεθεί ελεύθερος με τους ίδιους όρους.

Παρέπεμψε δε σε σχετική νομολογία η οποία εμφαίνεται στη γραπτή αγόρευση που είχε ετοιμαστεί για το Εφετείο στην έφεση κατά της απόφασης του παραπέμποντος Δικαστηρίου και παρέδωσε στο παρόν Δικαστήριο.

Αναφέρθηκε ιδιαίτερα στην υπόθεση Χριστάκη v. Αστυνομίας, ποινική έφεση αριθμός 63/20 ημερομηνίας 27.5.20, όπου διατάχθηκε, μεταξύ άλλων όρων, και ο κατ' οίκον περιορισμός του κατηγορουμένου επί 24ώρου βάσεως με

ηλεκτρονική επιτήρηση, καθώς και άλλων συγκεκριμένων προνοιών που σχετίζονταν με την καλύτερη και πιο αυστηρή επιτήρηση του κατηγορουμένου.

Όπως λέχθηκε στην υπόθεση *Nikoláou v. Αστυνομίας* (2008) 2 A A Δ 790, ως ζήτημα κατοχυρωμένης συνταγματικής αρχής, ο υπόδικος δικαιούται να παραμείνει ελεύθερος εφόσον όπου τίθενται όροι που συμβάλλουν στην προσέλευση του προβαίνει σε συμμόρφωση με αυτούς. Σχετική είναι και η υπόθεση *Xatζηδημητρίου v. Δημοκρατίας* (1997) 2 A A Δ 109.

Όπως ορίζεται στο Σύνταγμα, αλλά και στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων την οποία η Κυπριακή Δημοκρατία κύρωσε με τον Νόμο 39/62, το ενδεχόμενο κράτησης εξετάζεται με ιδιαίτερη σοβαρότητα και προσοχή και αιτιολογείται μόνο με αναφορά στους παράγοντες που έχει καθιερώσει και καθορίσει η νομολογία.

Στην υπόθεση *Bouoniώτης v. Αστυνομίας*, ποινική έφεση 167/16, ημερομηνίας 12.9.16, αναφέρθηκε η βασική αρχή που επανειλημμένως έχει αναφερθεί, δηλαδή ότι η κράτηση ενός προσώπου διατάσσεται κατ' εξαίρεση προς το δικαίωμα της ελευθερίας με αναφορά στους ουσιώδεις παράγοντες που θέτει η νομολογία.

Στην υπόθεση *Xatζηδημητρίου* που έχει αναφερθεί προηγουμένως, την Θεοχάρους v. Δημοκρατίας (2002) 2 ΑΔ 48, στην *Kaçanṭzian v. Δημοκρατίας* (2002) 2 A A Δ 326, των οποίων οι αρχές επαναλαμβάνονται στην υπόθεση *Adnan v. Αστυνομίας* (2004) 2 A A Δ 183, αναφέρθηκε ότι το ερώτημα κατά πόσο ένας κατηγορούμενος θα παραμείνει υπό κράτηση ή όχι μέχρι την εκδίκαση της υπόθεσης του, εξετάζεται με αναφορά στους ακόλουθους παράγοντες, **I)** στον κίνδυνο μη προσέλευσης στο Δικαστήριο κατά τη δικάσιμο, **II)** στην πιθανότητα διάπραξης άλλων αδικημάτων και **III)** στην πιθανότητα επηρεασμού μαρτύρων. Οι τρεις αυτοί λόγοι δεν χρειάζεται να συνυπάρχουν αλλά όπου ισχύει ο καθένας ξεχωριστά θα μπορεί να επενεργήσει με τέτοιο τρόπο που να δικαιολογήσει την κράτηση του κατηγορουμένου. Σχετικές είναι οι υποθέσεις *Bασιλείου v. Αστυνομίας* (1997) 2 A.A.Δ. 7, *Χριστοδούλου v. Αστυνομίας* (2004) 2 A.A.Δ. 538.

Η Κατηγορούσα Αρχή στήριξε το αίτημα της στον πρώτο παράγοντα, δηλαδή στον κίνδυνο μη προσέλευσης του στο Δικαστήριο κατά την ημερομηνία της δίκης του. Αυτός έχει νομολογιακά καθιερωθεί ότι εξετάζεται με αναφορά στα εξής στοιχεία:

- α)** τη σοβαρότητα του αδικήματος,
- β)** την πιθανότητα καταδίκης και
- (γ)** την ποινή που δυνατό να επιβληθεί.

Η σοβαρότητα των αδικημάτων των κατηγοριών 1, 2, 3, 4, 5 και 6 διαφαίνεται από τις προβλεπόμενες ποινές και δη της κατηγορίας 1 για την οποία προβλέπεται ποινή φυλάκισης 15 ετών, της κατηγορίας 5 (κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου) για την οποία προβλέπεται ποινή φυλάκισης 12 ετών και της κατηγορίας 6 (κατοχή ελεγχομένου φαρμάκου με σκοπό την προμήθεια σε άλλο πρόσωπο) για την οποία προβλέπεται διά βίου φυλάκισης.

Η σοβαρότητα του αδικήματος, όπως αναφέρεται στην υπόθεση *Χριστοφόρου v. Αστυνομίας (2001) 2 Α Α Δ 415*, δεν πρέπει να απομονώνεται, δεν αποτελεί από μόνη της κριτήριο, αλλά συνιστά έναν παράγοντα κατά την εξέταση πιθανότητας προσέλευσης κατηγορούμενου στη δίκη του.

Ως προς την πιθανότητα καταδίκης, εξετάζοντας το μαρτυρικό υλικό το οποίο τέθηκε ενώπιον του δικαστηρίου ως Έγγραφο Α, διαφαίνεται από την έκθεση του Ινστιτούτου Νευρολογίας και Γενετικής Κύπρου Εργαστήριο Δικανικής Γενετικής ότι συνδέθηκε το γενετικό υλικό του κατηγορουμένου με ζυγαριά χρώματος άσπρου με την επιγραφή CAMRY MODEL EK-3651 πάνω στην οποία υπήρχαν ίχνη φυτικής ύλης μέσα σε νάιλον σακούλι, η οποία ήταν θαμμένη στο χωράφι που ανέφερε ο Κάττου ότι πήγαν μαζί με τον κατηγορούμενο και το οποίο ο τελευταίος αρνήθηκε, όπου ανευρέθηκε η ποσότητα κάνναβης και οι εκρηκτικές ύλες.

Επίσης γενετικό υλικό του κατηγορουμένου ανευρέθηκε στην εσωτερική

πλευρά των διαφανών μεμβρανών που εφάπτονταν με τη φυσιγγιοθήκη που ήταν μαζί με το πυροβόλο όπλο καθώς και σε πακέτο τσιγάρων που ήταν σε διαφανές πλαστικό σακούλι και σε ένα χάρτινο κουτί με την επιγραφή *smoking* το οποίο βρέθηκε στο χωράφι με τα ναρκωτικά, θαμμένα. Σημειώνεται ότι σε σχετική σημείωση που υπάρχει στην τρίτη σελίδα της έκθεσης του Ινστιτούτου Νευρολογίας και Γενετικής αναφέρεται ότι με το «σχετίζεται» εννοείται δότης. Επιπρόσθετα φαίνεται ότι αρνήθηκε τη μετάβαση του στο συγκεκριμένο χωράφι όπου ανευρέθηκαν οι εκρηκτικές ύλες και τα ναρκωτικά, ενώ όπως αναφέρθηκε ο Κάττου είπε ότι πήγαν μαζί στο εν λόγω χωράφι, ενώ από κατάθεση άλλου μάρτυρα φαίνεται ότι έβλεπε τον κατηγορούμενο να πηγαίνει στο συγκεκριμένο χωράφι.

Σε ό,τι αφορά την πτοινή που δυνατό να επιβληθεί φαίνεται από τη νομολογία ότι επιβάλλονται αυστηρές πτοινές, ήτοι μερικών ετών. Αυτά βέβαια σε σχέση με τις κατηγορίες 1, 2, 3, 4, 5 και 6.

Θέλουμε να υπενθυμίσουμε ό,τι τώρα εξετάζεται από το Δικαστήριο δεν είναι ούτε υποκειμενική αξιολόγηση της μαρτυρίας ούτε εκ πρώτης όψεως υπόθεση, αλλά η απλή πιθανολόγηση καταδίκης που τείνει να διαφανεί με βάση το μαρτυρικό υλικό που υπάρχει για σκοπούς αυτής της διαδικασίας και τίποτε περισσότερο.

Στην υπόθεση *Tσαπατσάρης v. Αστυνομίας (2004) 2 A A Δ 600* λέχθηκε ότι όσο πιο σοβαρή είναι μια κατηγορία ανάλογα μεγαλύτερο είναι και το κίνητρο ενός κατηγορουμένου να αποφύγει τη δίκη του.

Αναμφίβολα όπως έχουμε αναφέρει οι ως άνω κατηγορίες και οι πτοινές που προβλέπονται γι' αυτές είναι σοβαρές.

Πέραν όμως των πιο πάνω, η εκτίμηση της πιθανότητας μη προσέλευσης στη δίκη συνεκτιμάται και στη βάση άλλων σχετικών παραγόντων ή λαμβάνονται και άλλοι σχετικοί παράγοντες υπόψη, που εμπεριέχουν υποκειμενικά δεδομένα και τα οποία συνδέονται με τους δεσμούς του κατηγορουμένου με την Κυπριακή Δημοκρατία, τον χαρακτήρα, την κατοικία, το επάγγελμα και τα οικονομικά

δεδομένα του (βλέπε υπόθεση *Κωνσταντινίδης v. Δημοκρατίας* (1997) 2 A A Δ 190).

Βέβαια οι δεσμοί αυτοί ιδίως όταν πρόκειται για Κύπριο με σύζυγο με ευρύτερη οικογένεια, από μόνοι τους δεν επενεργούν ως θωράκιση για τον κατηγορούμενο ώστε να υπερφαλαγγιστεί η σοβαρότητα του αδικήματος το οποίο αντιμετωπίζει, αλλά αυτό που εξετάζεται είναι η επίπτωση που δυνατό να έχουν οι προσωπικές αυτές συνθήκες για τον κίνδυνο μη προσέλευσης του στο Δικαστήριο τη μέρα της δίκης του.

Είναι ο συνυπολογισμός όλων αυτών των δεδομένων που στο τέλος πρέπει να αποτιμηθούν και να εκτιμηθούν σε σχέση με την πιθανότητα ο κατηγορούμενος να αποφύγει τη δίκη του, όπως λέχθηκε στην υπόθεση *Θεοχάρους v. Δημοκρατίας* (2002) 2 A A A 48.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση υπάρχουν περαιτέρω υποκειμενικά στοιχεία που θα πρέπει να ληφθούν υπόψη όπως αυτά διαμορφώθηκαν από τις 18.2.21 μέχρι σήμερα, δηλαδή ότι ο κατηγορούμενος αφέθηκε ελεύθερος με όρους μεταξύ των οποίων και ο κατ' οίκον περιορισμός επί 24ώρου βάσεως με ηλεκτρονική επιτήρηση ο οποίος δεν έχει παραβιαστεί, αντιθέτως διαφαίνεται ότι συνετιζόμενος με αυτόν τον όρο, όταν χρειάστηκε να εμφανιστεί, ήτοι δύο φορές, μία στο Ανώτατο Δικαστήριο στις 8.3.21 και μία σήμερα ενώπιον αυτού του δικαστηρίου, το έπραξε κατόπιν σχετικής «άδειας».

Επίσης λαμβάνουμε υπόψη ότι μπορεί να εφαρμοστεί πρακτικά αυτό το μέτρο, όπως προηγουμένως ο συνήγορος της Κατηγορούσας Αρχής μας έχει διαφωτίσει περί τούτου και τα **άρθρα 157 και 48 του ΚΕΦ.155**, σύμφωνα με τα οποία δεν υπάρχει περιορισμός στους όρους τους οποίους το Δικαστήριο μπορεί να επιβάλει προκειμένου να εξασφαλίσει την παρουσία κατηγορουμένου κατά τη δικάσιμο.

Η Κατηγορούσα Αρχή πληροφόρησε το Δικαστήριο ότι εφεσιβλήθηκε η απόφαση του παραπέμποντος δικαστηρίου να αφήσει ελεύθερο τον κατηγορούμενο υπό όρους στη βάση δύο συγκεκριμένων λόγων. Ο ένας

αφορούσε τη μη αναφορά του πρωτόδικου δικαστηρίου στην πιθανότητα καταδίκης και ο άλλος ότι δεν είχε εξουσία το Δικαστήριο να επιβάλει τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού επί 24ώρου βάσεως με ηλεκτρονική επιτήρηση στη βάση του **περί Φυλακών Νόμου του 1996**, όπως τροποποιήθηκε και παρέπεμψε σε σχετικά άρθρα από τον νόμο αυτό. Έτσι εγείρεται το ερώτημα κατά πόσο το Δικαστήριο αυτό θα μπορούσε σε περίπτωση που αφήσει τον κατηγορούμενο ελεύθερο υπό όρους να επιβάλει όρο για κατ' οίκον περιορισμό του υπό ηλεκτρονικό έλεγχο 24ωρου βάσεως εντός του διαμερίσματος που διαμένει χωρίς μετάβαση του σε άλλους χώρους.

Αυτό βέβαια θα πρέπει να εξεταστεί στα πλαίσια των **άρθρων 157 και 48 της Ποινικής Δικονομίας Νόμου Κεφ. 155**. Δεν διαφωνούμε σε καμιά περίπτωση με την Κατηγορούσα Αρχή ότι η σχετική πρόνοια, που προβλέπεται στον **περί Φυλακών Νόμο του 1996** που επήλθε με σχετική τροποποίηση του, έγινε με σκοπό όπως, κάτω που κάποιες προϋποθέσεις, οι οποίες εξετάζονται από την επιτροπή κατάταξης, εφαρμόζεται στα πλαίσια έκτισης της ποινής των καταδίκων.

Θα θέλαμε όμως να κάνουμε κάποιες αναφορές επί τούτου. Η δυνατότητα έκτισης της ποινής με κατ' οίκον περιορισμό η οποία αφορά μόνο καταδίκους επήλθε με την προσθήκη του **άρθρου 21(β) στο Κεφ. 155** με τον **τροποποιητικό Νόμο 116(1)/2008**, ημερομηνίας 31.12.08, με ισχύ από τη μέρα γνωστοποίησης του Υπουργικού Συμβουλίου στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, όπως τροποποιήθηκε με τους νόμους **200(1)/2015 και 39(1)2016 και 36(1)/2020**. Γι' αυτόν τον λόγο η επιτροπή κατάταξης δύναται να επιτρέψει σε κατάδικο που πληροί τις προϋποθέσεις και αποδέχεται τούτο να εκτίσει μέρος της επιβληθείσας ποινής με το μέτρο του κατ' οίκον περιορισμού με τέτοιους όρους όπως ήθελε καθορίσει η επιτροπή κατάταξης. Νοείται ότι ο κατάδικος ο οποίος επιλέγεται και αποδέχεται έκτιση μέρους της ποινής με κατ' οίκον περιορισμό θεωρείται ότι τελεί κατά πάντα χρόνο υπό καθεστώς φυλάκισης.

Σύμφωνα με τους **περί Φυλακών Γενικοί Κανονισμοί του 1997, ΚΔΠ 121/1997**, ημερομηνίας 18.4.97, όπως τροποποιήθηκαν με την **ΚΔΠ 74/1998**,

ΚΔΠ 576/2002, ΚΔΠ 221/2018 και ΚΔΠ 149/2020, οι υπόδικοι αποτελούν μια από τις πέντε κατηγορίες που κατατάσσονται οι κρατούμενοι στις φυλακές, **άρθρο 35(1)(α)(ε)** αλλά κρατούνται χωριστά από τους υπόλοιπους κρατούμενους, αν οι κτιριακές εγκαταστάσεις ή οι υπάρχουσες διευκολύνσεις το επιτρέπουν. Μπορούν όμως να συναναστρέφονται με τους άλλους κρατούμενους υπό συνθήκες και όρους που εγκρίνονται από τον διευθυντή, **άρθρο 36(1)** και υπόκεινται μόνο στους απολύτους αναγκαίους περιορισμούς της ελευθερίας τους ώστε να μην αποδράσουν, να μην παρεμποδίσουν το έργο της ανάκρισης και να μην διαταράξουν την κανονική λειτουργία της φυλακής, **άρθρο 36(2)** και δεν έχουν την υποχρέωση για εργασία εκτός αν οι ίδιοι ζητήσουν να εργάζονται, **άρθρο 36(3)**.

Προκύπτει ότι η μορφή του συγκεκριμένου όρου του κατ' οίκον περιορισμού επί 24ωρου βάσεως που τέθηκε στον κατηγορούμενο από το παραπέμπον Δικαστήριο εντός της οικίας του αποτελεί, περίπου, τον ίδιο περιορισμό με αυτόν του υποδίκου, αλλά οι υπόδικοι στις Κεντρικές Φυλακές έχουν, στα πλαίσια διακίνησης τους, το δικαίωμα συναναστροφής με τους κατάδικους που βρίσκονται σε ξεχωριστό χώρο κράτησης. Ο περιορισμός της ελευθερίας των υποδίκων είναι μόνο σε σχέση με την μη απόδραση τους και την παρεμπόδιση της κανονικής λειτουργίας της φυλακής. Άρα η διακίνηση τους είναι σε έναν χώρο πολύ μεγαλύτερο που αυτόν που τέθηκε ο κατηγορούμενος από το παραπέμπον Δικαστήριο. Επίσης οι υπόδικοι έχουν το δικαίωμα στην εργασία, δικαίωμα που φαίνεται ότι ο κατηγορούμενος στερείται.

Το **άρθρο 157 του ΚΕΦ.155** προνοεί τα ακόλουθα:

«157.-**(1)** Τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου **(2)** του άρθρου αυτού, Δικαστήριο που ασκεί ποινική δικαιοδοσία δύναται, αν θεωρεί ότι είναι σωστό, σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας να απολύσει με εγγύηση οποιοδήποτε πρόσωπο το οποίο κατηγορήθηκε ή καταδικάστηκε για ποινικό αδίκημα, με την εκτέλεση από το πρόσωπο αυτό γραμματίου απόλυσης με εγγύηση όπως προβλέπεται στο Νόμο αυτό.

(2) Σε καμιά περίπτωση δεν απολύεται με εγγύηση πρόσωπο στο οποίο επιβλήθηκε η θανατική ποινή ή κανένα πρόσωπο που κατηγορείται για

ποινικό αδίκημα που τιμωρείται με τη θανατική ποινή δεν απολύεται με εγγύηση, εκτός κατόπι διατάγματος Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου.»

Το **άρθρο 48 του ΚΕΦ.155** προνοεί τα ακόλουθα:

«48. Κάθε Δικαστήριο δύναται, αν θεωρεί αυτό σκόπιμο να αναβάλει οποιαδήποτε υπόθεση που είναι ενώπιον του και βάσει της αναβολής αυτής δύναται, τηρουμένων των διατάξεων του εδαφίου (2) του άρθρου 157, είτε να απολύσει τον κατηγορούμενο υπό τέτοιους όρους τους οποίους θεωρεί εύλογους είτε να προφυλακίσει αυτόν.»

Δεν εντοπίσαμε στο λεκτικό αυτής της διάταξης, αλλά ούτε και στο **άρθρο 157**, αυτό που ο συνήγορος της Κατηγορούσας Αρχής ανέφερε, ότι δηλαδή δεν προβλέπεται στο **άρθρο 48 του ΚΕΦ.155** όρος για να τεθεί ένας κατηγορούμενος υπό κατ' οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση επί 24ώρου βάσεως ή οποιασδήποτε άλλης βάσεως. Το **άρθρο 48**, αλλά και το **άρθρο 157** του ΚΕΦ.155, δεν προβλέπει για κανένα συγκεκριμένο όρο, αλλά απεναντίας αναφέρεται ότι μπορεί το Δικαστήριο να απολύσει τον κατηγορούμενο υπό τέτοιους όρους τους οποίους θεωρεί εύλογους, υπό την έννοια της πρακτικής εφαρμογής τους, όποιοι και να είναι αυτοί και της αναλογικότητας τους, φτάνει να μπορούν να υλοποιηθούν.

Επανερχόμαστε στο κύριο ζήτημα που είναι κατά πόσο υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις ο κατηγορούμενος θα πρέπει να παραμείνει ελεύθερος με όρους όπως εισηγείται η Υπεράσπιση ή να τεθεί υπό κράτηση όπως εισηγείται ο συνήγορος της Κατηγορούσας Αρχής. Δεν διαφωνούμε ότι τα αδικήματα που έχουμε προαναφέρει και δη το αδίκημα της κατοχής ναρκωτικών ουσιών με σκοπό την προμήθεια σε άλλο πρόσωπο, για το οποίο προβλέπεται διά βίου φυλάκιση, είναι σοβαρό, ούτε και ότι πράγματι όπως ήδη έχουμε αναφέρει υπάρχει πιθανολόγηση καταδίκης του κατηγορουμένου για συγκεκριμένες κατηγορίες που έχουμε πάλι αναφέρει, όπως και πιθανό να επιβληθούν αυστηρές ποινές φυλάκισης για κάποια χρόνια. Από την άλλη όμως έχουμε παραθέσει τους υποκειμενικούς παράγοντες που υπάρχουν σε αυτήν την περίπτωση και δη ότι ο κατηγορούμενος, υπό τους όρους που τέθηκαν και αφέθηκε ελεύθερος από το

παραπέμπον Δικαστήριο, δεν έχει παραβιάσει τον όρο του κατ' οίκον περιορισμού επί 24ώρου βάσεως με ηλεκτρονική επιτήρηση.

Έχοντας υπόψη τα πιο πάνω κρίνουμε ότι θα πρέπει στην παρούσα περίπτωση να εφαρμοστεί ο κανόνας, και όχι η εξαίρεση, που είναι η απόλυση του κατηγορουμένου με όρους, όπως θα αναφερθούν στη συνέχεια:

- (1) Να υπογράψει εγγύηση 100.000 ευρώ με έναν αξιόχρεο εγγυητή,
- (2) Να παραδώσει όλα τα ταξιδιωτικά του έγγραφα, συμπεριλαμβανομένης της ταυτότητας του,
- (3) Το όνομα του να τεθεί στον κατάλογο των προσώπων που απαγορεύεται η έξοδος τους από το έδαφος της Κυπριακής Δημοκρατίας (stop list) και
- (4) Τίθεται υπό κατ' οίκον περιορισμό επί 24ώρου βάσεως με ηλεκτρονική επιτήρηση, εντός του διαμερίσματος 3 στην οδό Δικαιοσύνης στο χωριό Ορόκλινη της Επαρχίας Λάρνακας.

Περαιτέρω στα πλαίσια του όρου 4 τίθενται και τα εξής:

- (α) Στο εν λόγω διαμέρισμα θα διαβιεί μαζί με τη σύζυγο του καθ' όλη τη διάρκεια του περιορισμού του.
- (β) Θα ενημερώνει ο ίδιος, σε περίπτωση που ασθενήσει και χρειαστεί να μεταβεί σε νοσοκομείο ή ιατρικό κέντρο, την Αστυνομία Ορόκλινης και τις Κεντρικές Φυλακές.
- (γ) Καθόλη τη διάρκεια του περιορισμού, ο ίδιος να ενημερώνει τον Αστυνομικό Σταθμό Ορόκλινης άμεσα για τα άτομα που τον επισκέπτονται στην οικία του.
- (δ) Για σκοπούς τήρησης του κατ' οίκον περιορισμού να τοποθετηθεί το σχετικό "βραχιολάκι" στον κατηγορούμενο το οποίο θα εξασφαλιστεί και θα ελέγχεται από το Τμήμα των Κεντρικών Φυλακών το οποίο ο κατηγορούμενος θα πληροφορεί και θα ενημερώνει τόσο τις Κεντρικές Φυλακές όσο και τον Αστυνομικό Σταθμό Ορόκλινης για αυτά που έχουμε αναφέρει προηγουμένως όσο και για τις επισκέψεις του στο Δικαστήριο για την υπόθεση που αντιμετωπίζει.

- (ε) Για τους σκοπούς της διακίνησης του, ως ανωτέρω αναφέρεται, όταν τούτο καθίσταται αναγκαίο, θα έχει το δικαίωμα η Αστυνομία να τον συνοδεύει σε αυτές.
- (στ) Για σκοπούς περαιτέρω επίβλεψης των πιο πάνω η Αστυνομία θα έχει το δικαίωμα να ελέγχει την οικία του κατηγορουμένου κατά τη διάρκεια της ημέρας.
- (ζ) Ο κατηγορούμενος απαγορεύεται να χρησιμοποιεί κινητό ή σταθερό τηλέφωνο ή άλλης μορφής ηλεκτρονική επικοινωνία, πλην της περίπτωσης ενημέρωσης της Αστυνομίας και των Κεντρικών Φυλακών για τις διακινήσεις του όπως τι έχουμε περιγράψει προηγουμένως, καθώς και των δικηγόρων του για σκοπούς ετοιμασίας της υπεράσπισης του.

(Υπ.)

Ν. Γερολέμου, Π.Ε.Δ.

(Υπ.)

Στ. Τσιβιτανίδου - Κίζη, Α.Ε.Δ.

(Υπ.)

Τ. Νικολάου, Ε.Δ.

ΠΙΣΤΟΝ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟΝ

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΗΤΗΣ